

[Tove Nielsen.]

om pensionssystemet som helhed, må blive holdt i et sprog, så menigmand kan forstå den.

Som sagt ved første behandling: venstre kan tilslutte sig lovforslagene og må anbefale at stemme mod de ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti.

Valbak: Fra konservativ side er der ved første behandling og senere fremsat to begrundelser for de ændringsforslag, vi behandler her i dag. Den første er den mere officielle fra betænkningen. Heri siges det, at ændringen i 1972 betød mere ensartede ydelser. Det er naturligvis rigtigt i en lang række konkrete tilfælde, men begrundelsen gælder i hvert fald ikke generelt. I mange tilfælde er ydelserne netop efter de nugældende regler mere forskellige, end de vil være, hvis lovforslaget gennemføres.

Det hænger sammen med en bestemt ting, nemlig den, som flere var inde på ved første behandling. De ydelser, K ikke vil være med til at ændre, er nemlig ikke pensionsydelserne, men de socialt betingede tillæg til pensionen. Men disse tillæg er i sagens natur yderst forskellige, og det hænger igen sammen med, at de er indtægtsafhængige. Det er derfor, den konservative begrundelse, der er givet i betænkningen, i hvert fald ikke gælder generelt.

Den anden begrundelse blev givet under første behandling af hr. Adam Møller. Om det gælder som konservativ gruppeholdning, ved jeg ikke, men den kom i hvert fald fra konservativ side. Hr. Adam Møller sagde, at lovændringen ville diskriminere ægteskabet. Som ved første behandling vil jeg gerne fastslå, at diskrimineringen ligger ikke her, den ligger i selve pensionen og dens størrelse. Og hvorfor? Jo, da vi i 1972 gennemførte delingen af pensionerne, tog vi netop ikke det skridt at gøre den enkelte ægtefælles pension lige så stor som enliges. Der ligger diskrimineringen. Og den blev gennemført med Ks deltagelse, dikteret af økonomisk

nødvendighed, ja vel. Hvorfor havde vi denne økonomiske nødvendighed? Fordi omkostningerne ved en omgående ligestilling pensionsmæssigt alene ville have været, så vidt jeg kan regne det ud, $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ milliard kr. om året.

Ved første behandling gjorde jeg opmærksom på, at jeg for så vidt var enig med hr. Adam Møller om det principielt uheldige i en diskriminering af ægteskabet på pensionsområdet. Men vejen imod harmonisering af pensionerne for enlige og den enkelte gifte går altså ikke over pensionstillæggene, som jo ikke er pensioner. Vejen går over en tilnærmelse over pensionerne. Her er ved den principielle deling skabt et grundlag at arbejde videre på. Jeg vil gerne tilsige min og også mit partis medvirken til at reservere en del af kommende års pensionsforbedringer til en harmonisering af pensionerne, så de ender med at være lige store for hver person, uanset ægteskabelig stilling.

Men vi må gå imod tankegangen bag Ks ændringsforslag som den misforståelse, jeg virkelig synes ændringsforslaget er. Jeg synes faktisk, at K på baggrund af, hvad jeg her har sagt, skulle trække sit forslag tilbage og så til gengæld gå med ind i et arbejde på i løbet af nogle år at fjerne diskrimineringen dér, hvor den findes, nemlig på pensionerne, og det arbejde må naturligvis gennemføres i takt med de økonomiske forudsætninger. Dette sidste hensyn, de økonomiske forudsætninger, bør naturligvis indgå som et overordnet hensyn også i den sag, vi har til behandling her, så meget mere som man med lovforslagene korrigerer på en principiel fejltagelse, som vi gjorde i 1972.

Kurt Brauer: Som det fremgår af betænkningen, deltager socialistisk folkeparti i det flertal, som anbefaler lovforslagene til vedtagelse uændret. Heraf følger, at vi anbefaler, at man nedstemmer de mindretalsændringsforslag, som er stillet af det konservative folkepartis medlemmer af udvalget.